

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 164:

Forslag til folketingsbeslutning om åbenhed om og øget parlamentarisk indflydelse på våbeneksportpolitikken.

Af Villy Søvnald (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsat 31/3 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra SF pålægger regeringen at gøre beslutninger om våbeneksporttilladelser offentligt tilgængelige, at give Folketinget mulighed for at påvirke visse konkrete beslutninger om våbeneksporttilladelser og at arbejde for en international konvention og et globalt regelsæt for våbenhandel.

Beslutningsforslaget er i vidt omfang en gentagelse af beslutningsforslag nr. B 41, som SF fremsatte den 19. november 2002 inspireret af et lignende forslag, som kort tid forinden var blevet afvist af Nordisk Råds Præsidium.

Som jeg også redegjorde for under førstebehandlingen af det tidligere beslutningsforslag, er jeg helt enig med forslagsstillerne i de principielle tanker om åbenhed og internationalt samarbejde, som ligger bag forslaget, men det er fortsat min opfattelse, at vi er nået meget langt på disse punkter.

Jeg opfatter beslutningsforslagets første punkt som et ønske om en ordning som den finske, hvor afgørelser om eksport af forsvarsmateriel, men ikke de underliggende sagsakter, er offentligt tilgængelige efter anmodning. I den forbindelse kan jeg oplyse, at regeringens årlige rapport om udførsel af våben og produkter med dobbelt anvendelse fra Danmark indeholder ud-

førlige oplysninger om de meddelte eksporttilladelser.

Rapporten for 2003 blev i øvrigt afleveret i Folketinget og offentliggjort på Udenrigsministeriets hjemmeside i slutningen af april. Både antallet af udstedte tilladelser og værdien af de omfattende våben er angivet med fordeling på våbentype og modtagerlande. Desuden kan man se, hvilke virksomheder der har tilladelse til våbenproduktion, og hvilke virksomheder og myndigheder som har fået tilladelse til våbeneksport.

Kl. 16.10

Herudover kan Folketinget naturligvis stille uddybende spørgsmål, ligesom enhver på begæring kan få aktindsigt i de enkelte våbeneksporttilladelser med offentlighedslovens sædvanlige begrænsninger. Disse begrænsninger indebærer bl.a., at oplysninger i tilladelserne om drifts- eller forretningsforhold, herunder kunderelationer og nærmere produktbeskrivelser, i visse tilfælde kan være undtaget fra aktindsigt. I givet fald slettes de følsomme oplysninger, inden kopi af tilladelserne udleveres.

Efter min opfattelse er der ikke tilstrækkelig tungtvæjende grunde til at ændre denne ordning og dermed fjerne offentlighedslovens beskyttelse mod offentliggørelse af følsomme oplysninger.

Jeg forstår det andet punkt i beslutningsforslaget om parlamentarisk indflydelse på våbeneksportpolitikken som et ønske om en model svarende til den svenske, hvor visse ansøgninger om våbeneksport forelægges for den rådgivende komité med parlamentarisk repræsentation, inden afgørelsen træffes. En sådan inddragelse af Folketinget i den konkrete sagsbehandling ville være ressourcekrævende og må antages at forlænge sagsbehandlingstiden betragteligt.

Samtidig må man være opmærksom på, at der som nævnt under førstebehandlingen af beslutningsforslaget fra 2002 er stor forskel på den danske og den svenske forsvarsmaterielindustri. I Danmark produceres og eksporteres der som altovervejende hovedregel kun delkomponenter til våben, mens Sverige i langt højere grad eksporterer færdigproducerede våben og våbensystemer. Værdien af den svenske våbeneksport er også væsentlig større end den danske. Den svenske model afspejler altså nogle forhold, der ikke gør sig gældende i Danmark.

I Danmark foregår den konkrete sagsbehandling på den måde, at Justitsministeriet forelæg-

ger ansøgninger om eksporttilladelse for Udenrigsministeriet, der vurderer ansøgningen i lyset af dansk våbeneksportpolitik, EU's adfærdskodeks for våbeneksport og andre forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i det internationale samarbejde, og som er beskrevet nærmere i regeringens udførselsrapport.

Folketinget får altså oplysninger om de gældende retningslinjer for våbeneksport og de udstedte eksporttilladelser ved regeringens årlige udførselsrapport. Desuden får Folketinget oplysninger om produktion af krigsmateriel ved den årlige indberetning til Det Udenrigspolitiske Nævn efter krigsmaterielloven, ligesom medlemmer af udvalget løbende kan stille spørgsmål af både generel og konkret karakter. Den ordning er efter min opfattelse betryggende og giver Folketinget tilstrækkelig mulighed for at holde snor i udviklingen. Indførelse af den svenske model vil derimod efter min opfattelse være ude af proportioner med de danske forhold.

Det sidste punkt i beslutningsforslaget vedrører spørgsmål om en international konvention og et globalt regelsæt for våbenhandel. I den forbindelse kan jeg oplyse, at der navnlig er en række ikkestatslige organisationer, som udfolder bestræbelser på at fremme udarbejdelsen af en international traktat om våbenhandel.

Det arbejde følger Danmark naturligvis meget opmærksomt, men det er regeringens vurdering, at praktiske resultater i lang tid fremover fortrinsvis vil blive opnået gennem udbygning og udbredelse af den type samarbejde, som finder sted omkring EU's adfærdskodeks for våbeneksport og Wassenaar-arrangementet, der på nuværende tidspunkt samler henholdsvis 25 og 33 lande om fælles retningslinjer for våbeneksport og udveksling af oplysninger om denne eksport.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Ulrik Kragh (V):

Venstre finder ligesom ved sidste års diskussion om øget parlamentarisk kontrol med våbeneksport, at reglerne om kontrol ved våbeneksporten er tilstrækkelige.

Justitsministeren har igen i dag i lighed med sidste år givet en redegørelse for regeringens måde at tackle kontrollen med våbeneksport på. Redegørelsen afspejler også den grundige redegørelse, som regeringen udgav i april for året 2003.

Venstre finder, det er rigtigt, at Danmark søger indflydelse på kontrollen med og gennemsigtheden i våbeneksporten ved deltagelse i internationale samarbejder. Da Danmark som oplyst i regeringens skriftlige rapport arbejder internationalt i FN og EU samt i de øvrige relevante kontrolregimer for international gennemsigthed og kontrol med våbeneksporten, anser Venstre dette arbejde for tilstrækkeligt og fuldt tilfredsstillende.

Forslagsstillerne angiver i bemærkningerne, at våbeneksport og handel med forsvarsmateriel har udenrigspolitiske følger så vel globalt som lokalt. Det påvirker stabiliteten regionalt og internationalt, menneskerettighedssituationen, konfliktforebyggende arbejde og bæredygtig udvikling.

Det kan man kun være enig i. Spørgsmålet er, om påvirkningen for dansk eksport af våben og teknologi, som kan bruges i våben, har positive eller negative konsekvenser. Venstre mener, at kontrolomfanget og kontrolsystemerne, som regeringen har redegjort for, tilsikrer, at dansk våbeneksport bringer større sikkerhed og stabilitet og dermed påvirker positivt.

Der er således efter Venstres opfattelse ikke behov for beslutninger som anført i forslaget, og vi kan ikke støtte forslaget.

Da den konservative ordfører på forslaget, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede på grund af et andet møde, skal jeg hilse fra Det Konservative Folkeparti og sige, at de heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 16.15

Per Kaalund (S):

For godt et år siden, i januar 2003, behandlede Folketinget B 41 fremsat af SF. B 164, som behandles her i dag, minder jo til forveksling om B 41. Begge forslag tager udgangspunkt i et forslag, der allerede er behandlet i Nordisk Råd, og som Nordisk Råd har afvist. Så jeg kunne strengt taget nøjes med at henvise til drøftelserne sidste år. Men Socialdemokraterne har fortsat den opfattelse, at det er vigtigt med åbenhed og international ansvarlighed i relation til våbeneksport, så på det principielle plan er vi enige med SF.

De internationale organisationer, FN, EU m.fl., er, som det også er blevet nævnt sidste år, godt på vej. Der foreligger en række traktater, konventioner, et adfærdskodeks m.v. på området. EU's udvidelse vil også medføre, at de nye EU-lande bliver omfattet af EU's regler på områ-

det, og senest har vi i Folketinget i denne måned vedtaget et forbud mod våbentransport mellem tredjelande udført af danske transportører, hvis disse lande er omfattet af en embargo.

Som bekendt har Danmark en ganske lille eksport af våben og produkter med dobbelt anvendelse. Det drejer sig om beløb på 500-600 mio. kr. om året, og det er næsten udelukkende eksport til europæiske lande og til Nordamerika. Den nylig udkomne rapport fra sidste måned giver et udmærket overblik over denne meget begrænsede eksport.

Den illegale våbenhandel og våbensmugling er til gengæld et stort og alvorligt problem, og større åbenhed og kontrol vil medvirke til begrænsning af denne illegale virksomhed, men endnu vigtigere er det at bekæmpe denne internationale og grænseoverskridende kriminalitet gennem politisamarbejde bl.a. i Europol og Interpol.

Socialdemokraterne forventer selvfølgelig, at regeringen – vi har ikke grund til at tro andet – aktivt deltager i arbejdet i de respektive internationale fora med at udbygge og sikre åbenhed og kontrol med våbenhandel og våbeneksport.

Alt i alt finder vi for nærværende det danske kontrolsystem dækkende og kan derfor ikke tilslutte os forslaget.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi i lighed med andre partier optaget af det spørgsmål, som ligger i beslutningsforslag nr. B 164. Nu synes jeg også, det er rigtigt, at man har åbne forhold omkring, hvem der eksporteres våben til. Vi synes også, der er blevet gennemført foranstaltninger fra Folketingets side også her for nylig, der gør, at situationen bliver bedret. Vi støttede også et forbud imod, at der eksporteres våben til tredjelande fra danske eksportører. Vi synes, det er problematisk, at det foregår, som det er sket hidtil. Så vi synes altså, at der er noget på vej, som gør tingene bedre.

Vi er enige med forslagsstillerne i, at det er uheldigt, hvis der eksporteres våben til lande, der undertrykker almindelig lov og ret for deres befolkning. Vi synes det er uheldigt, at Danmark og andre lande kan have medvirket til, at den eksport kan finde sted, og derfor bør man selvfølgelig stoppe det i det omfang, det overhovedet er muligt. Men det er vigtigt, at man gør det i samarbejde, at man går sammen på internationalt plan om at stå for nogle af de initiativer, som er her.

Som sagt er det altså et område, vi følger nøje fra Dansk Folkepartis side, og vi vil også vurdere tingene løbende i forbindelse med udvalgsbehandlingen af det her forslag. Vi føler ikke et behov for, at lige netop det her forslag skal vedtages, men vi føler et behov for, at den danske regering følger det her område nøje.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres forsvarsordfører, hr. Morten Helveg Petersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne redegøre for Det Radikale Venstres synspunkter på det her forslag fra SF.

Vi har sympati for intentionerne i SF's beslutningsforslag. Det er helt fundamentalt, at tilladelser til eksport af våben kun gives igennem en meget grundig restriktiv praksis.

Kl. 16.20

Vi er også tilfredse med, at dansk våbeneksportpolitik er tilbageholdende, hvilket indebærer, at der for det første ikke gives eksporttilladelser til lande, der er inddraget i væbnede konflikter, eller hvor der potentielt er fare for væbnede konflikter, for det andet, at ansøgninger vurderes i forhold til det i international sammenhæng forholdsvis vidtgående EU-adfærds-kodeks fra 1998, og for det tredje, at tilladelser helt naturligt nægtes de lande, som også er omfattet af våbenembargoer vedtaget i FN, OSCE eller EU.

Dansk våbeneksport udgør da også en forsvindende lille del af Danmarks samlede eksport økonomisk set, og den eksport går altovervejende til allierede, EU- eller NATO-lande.

Desuden har Danmark strammet meget op på åbenheden om dansk udførsel af våben og såkaldt dual use-produkter i de senere år med de offentlige rapporter fra Udenrigsministeriet, som forbedres år for år.

Men der er selvfølgelig god grund til at være oppe på mærkerne, og derfor er vi også meget tilfredse med den lov, Folketinget vedtog i torsdags, hvorefter det bliver forbudt for danske transportører at fragte våben til eller fra lande, der er omfattet af våbenembargoer fra FN, EU, OSCE m.fl., altså ikke blot våbeneksport, men også våbentransport mellem lande.

Derfor skal SF da også have tak for at rejse spørgsmålet igen i år, og vi kan gå endnu videre.

Imidlertid er vi for Det Radikale Venstres vedkommende skeptiske over for enkelte punkter i beslutningsforslaget, og det gør samlet set, at vi ikke kan støtte det i dets nuværende udformning.

For det første er der, så vidt vi kan se, ikke meget nyt rent lovgivningsmæssigt. Beslutninger om våbeneksporttilladelser bliver jo allerede i dag gjort tilgængelige for alle gennem de omtalte rapporter, måske for sent, måske ikke grundigt nok, men så må *det* være udgangspunktet for diskussionen.

For det andet er vi skeptiske over for SF's ønske om at drage Folketinget ind i den administrative forberedelsesfase, både af hensyn til dansk erhvervslivs legitime interesser og af hensyn til princippet om adskillelse af lovgivning og administration. Her må man vel skelne mellem parlamentarisk indflydelse og parlamentarisk kontrol. Jeg synes, det er lidt uklart, hvad det er, forslagsstillerne forestiller sig konkret. Er det en større inddragelse af eksempelvis Det Udenrigspolitiske Nævn som kontrolorgan, eller hvad er det, SF mener? Det ønsker vi faktisk yderligere klargjort.

Endelig har vi bemærket, at SF i år nedtoner den nordiske vej som måden, man skal arbejde på fremover. Det opfatter vi som positivt, hvis det skal tages som udtryk for, at også SF mener, at Danmark skal arbejde for et mere aktivt EU på dette område, altså inden for våbeneksportpolitikken. Det mener Det Radikale Venstre, og det vil vi gerne have bekræftet af SF også gør.

Samlet set er vi enige i, at der kan være behov for en grundigere belysning af, hvor langt vi er med åbenhed og kontrol, om vi kan gøre det bedre og i givet fald hvordan, og det vil vi gerne være med til under udvalgsbehandlingen, men som forslaget ligger i sin nuværende form, mener vi ikke, der er grund til at støtte det.

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne kan ikke støtte det foresatte beslutningsforslag, om end vi deler flere af de intentioner og principper, der ligger i selve forslaget.

Når vi ikke kan støtte det, skyldes det først og fremmest, at vi ikke mener, at den parlamentariske kontrol skal række videre, end den gør i dag. Vi mener, at Folketinget først og fremmest med lovgivning skal opstille nogle generelle kriterier for dansk våbeneksport, og så må det være op til administrationen at søge, at disse kriterier bliver opfyldt i forbindelse med konkrete licenser og eksporttilladelser.

Der næst mener vi heller ikke, at der er brug for en ny international konvention på det her område, tværtimod er der brug for, at man får implementeret de konventioner, som allerede er

vedtaget, og at man også opfylder det adfærdskodeks, som man f.eks. har i EU på dette område. Så heller ikke af den grund finder vi, at forslaget skal nyde fremme.

Endelig vil jeg også sige, at forslaget her nok lægger op til mere åbenhed og indsigt med hensyn til våbeneksport, som vi også tidligere selv har talt for, men at der dog trods alt er sket noget, siden forslaget sidst var fremme, nemlig at den redegørelse, der hvert år tilgår Folketinget, bliver stadig mere udbygget og præget af den nødvendige åbenhed og indsigt, som offentligheden så vel som folketingsmedlemmer har brug for i den her sammenhæng. Derfor synes vi, at det trods alt også skal medgives ikke mindst regeringen, at der er sket noget på det felt her.

Men vi hilser selvfølgelig debatten velkommen, for det er vigtigt med debat om disse ting, og det er heller ikke alt, der er, som det burde være med hensyn til den lovgivning – jeg tror, det var fru Elisabeth Arnold, der nævnte det her senest i sin ordførertale – som Folketinget senest har vedtaget om transportørers ansvar. Vi havde jo i øvrigt i lighed med SF og Enhedslisten gerne set, at man dér var gået over til en tilladelsesmodel i stedet for en forbudsmodel.

Så det er ikke, fordi vi synes, alt er i sin skønneste orden på det her felt, men der er en række eller for at sige det helt konkret, to af de enkelt-elementer, som SF foreslår, nemlig at man skal arbejde aktivt for en international konvention og et globalt regelsæt for våbenhandel, og også det, at der skal være mere parlamentarisk kontrol i den udformning, som SF giver det i sit beslutningsforslag, som vi direkte er imod, og som altså gør, at vi samlet set ikke kan støtte forslaget, uanset at vi på en del strækninger godt kan forstå det ønske, der er fra SF's side, om mere gennemsigtighed og åbenhed, men det har vi så også fået, og jeg mener, at bl.a. de debatter, der har været rejst af SF, har bragt os i den rigtige retning.

Kl. 16.25

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Tak til ordførerne for en fordragelig modtagelse, må man sige, og en række, må man sige, imødekommende afslag.

Det, der skiller her i forslaget, der jo indeholder tre punkter, er jo, hvor langt man vil gå, og det er klart, at det afhænger af, hvor alvorlig man synes situationen er. Hvor langt vil man gå i retning af åbenhed? Det er jo rigtigt, at hvis man går meget langt, kommer man meget tæt på det, justitsministeren betegnede som nogle følsomme virksomhedsoplysninger.

Men vi har faktisk også grundlæggende det principielle synspunkt, at det skal være vanskeligt at sælge våben, for det er altså vigtigt, at vi har kontrol med dem, fordi de jo i høj grad jo er med til at danne de konflikter, der er rundt omkring i verden.

Det andet synspunkt, der bærer forslaget, er, at det her bør være en politisk beslutning, hvor vi går videre end bare at få efterfølgende redegørelser, altså hvor vi ønsker, at Folketinget direkte har indflydelse på, hvilke områder man fra et politisk synspunkt synes – for det er jo i ordets egentlige forstand en politisk afvejning – er de følsomme områder at eksportere våben til.

Den tredje del af forslaget er, at vi skal gå videre som det gode eksempel, og dér synes jeg, at ministerens, men også andre ordføreres argumentation var svær at forstå.

Justitsministeren sagde, at svenskerne jo eksporterede langt flere våben end Danmark – det er notorisk rigtigt – og derfor var justitsministerens synspunkt, at det var sværere i et land som Danmark at etablere et effektivt politisk niveau, der tog stilling til det. Det kan jeg slet ikke forstå. Mig forekommer det, at argumentationen må være stik modsat, at det i et land, som har meget store interesser – i modsætning til Danmark – i våbeneksport, selvfølgelig vil være sværere at få en stor politisk indflydelse, eller modsat sagt: Det må være nemmere i et land, der har en relativt lille eksport af våben.

Til hr. Ulrik Kragh, som nævnte, at der var positive og negative sider forbundet med våbeneksport: Det er jo rigtigt. Det er jo netop derfor, vi synes, det er en *politisk* vurdering, der skal afgøre, om man skal eksportere eller ej.

Lad os tage et eksempel: eksport til staten Israel. Det tror jeg deler Folketinget ud fra forskellige synspunkter på den aktuelle konflikt, og det siger vel bare noget om, at det i ordets egentlige forstand netop er en politisk afvejning.

Tak til den principielle støtte fra hr. Per Kaa-lund, der udtrykte principiel enighed og sagde, at det var vigtigt, at vi også skubbede på i FN, EU m.v. – helt enig. Jeg tror, man skubber bedst på, hvis man selv står frem som et godt eksem-

pel og går meget langt i det her, og det er jo derfor, vi ønsker, at Danmark skal være et foregangsland på linje med de øvrige nordiske lande i det her spørgsmål.

Det samme var nogenlunde tilfældet i hr. Peter Skaarups ordførertale.

Fru Elisabeth Arnold udtrykte på Det Radikale Venstres vegne sympati for forslaget og spurgte, hvorfor vi havde lagt så stor vægt på at nævne nordiske eksempler, og spurgte, om det betød, at vi modsat nedtonede andre fora. Sådan kan man ikke forstå det. Vi synes, man skal kaste alle kræfter ind i arbejdet i FN, i arbejdet i EU og EU-adfærdskodekset fra 1998. Når vi nævner de nordiske lande, er det jo netop, fordi de nordiske lande er gået videre, er gået videre end både EU-kodekset og FN's anbefalinger, og derfor synes vi, det er helt naturligt i denne her sammenhæng at tilslutte os de nordiske lande, som er gået langt. Det, vi foreslår med forslaget her, er jo ikke, at vi laver et eller andet, hvor vi går milevidt, men vi foreslår, at vi lader os inspirere af de gode eksempler, der er fra de øvrige nordiske lande. På den baggrund undrer det mig egentlig lidt, at De Radikale ikke kunne støtte mere direkte end bare intentionerne.

Kl. 16.30

Til hr. Jann Sjørnsen, som var betænkelig ved at sammenblende den parlamentariske kontrolmodel, som vi jo kender fra andre områder: Jeg synes, man skulle prøve på linje med andre nordiske lande, at sikre – og det er jo forskellen i forhold til at have et egentligt kontroludvalg – at Folketinget kommer ind på et meget tidligt tidspunkt og ikke kun efterfølgende bliver underrettet om, hvad der har fundet sted, men på det meget tidlige tidspunkt kan gribe ind. Der deler vi ikke synspunkt. Jeg betvivler ikke, at Kristendemokraterne i øvrigt er enig i intentionerne og ønsket om at få færre våben og få bedre kontrol med, hvad der sker.

Jeg er også enig i, at der sker noget både med redegørelserne og med transportforslaget, som vi havde for nylig, hvor vi jo sammen med Kristendemokraterne som nævnt ønskede at gå videre, hvilket der ikke var flertal for.

Derfor er vi kommet et lille stykke, men tilbage står, at vi synes, at Danmark skulle have det mod at turde at gå lige så langt som de andre nordiske lande, og derfor har vi fremsat forslaget her.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 232: Forslag til lov om ændring af lov om undersøgelseskommissioner. (Ændring af revisionsbestemmelse).

Af Christian Mejdahl (V), Svend Auken (S), Poul Nødgaard (DF), Kaj Ikast (KF) og Margrete Auken (SF).

(Fremsat 23/4 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det lovforslag, vi behandler her i dag, indebærer en ændring af revisionsbestemmelsen i § 35 i lov om undersøgelseskommissioner. Efter denne bestemmelse skal forslag om revision af loven fremsættes i Folketinget senest i folketingsåret 2003-2004. Ændringen medfører en udskydelse af dette tidspunkt, således at revisionsforslag i stedet skal fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2005-2006.

I forarbejderne til den oprindelige revisionsbestemmelse er det som også fremhævet i bemærkningerne til det foreliggende lovforslag anført, at der 5 år efter ikrafttrædelsen af lov om undersøgelseskommissioner, der som bekendt er trådt i kraft den 1. juni 1999, vil være behov for at tage stilling til, hvorvidt loven skal revideres.

Behovet herfor er begrundet med, at der på dette tidspunkt på grundlag af praktiske erfaringer bl.a. vil kunne foretages en bedømmelse af, om ordningen er betænkelig ud fra retssikkerhedsmæssige synspunkter, og om dommernes deltagelse i undersøgelseskommissioner har påvirket opfattelsen af domstolenes integritet på en sådan måde, at ordningen bør søges ændret.

Der er siden lov om undersøgelseskommissioners ikrafttrædelse nedsat i alt tre undersøgelseskommissioner i medfør af loven, nemlig undersøgelseskommissionen i Farumsagen, undersøgelseskommissionen i Dan Lyngesagen og undersøgelseskommissionen i skattefradragssagen. Arbejdet i undersøgelseskommissionerne, der er nedsat i 2003 og begyndelsen af 2004, er endnu ikke gennemført.

Regeringen er derfor enig i, at spørgsmålet om revisionen af loven bør udskydes, således at der i folketingsåret 2005-2006 i lyset af de til den tid indhøstede erfaringer foretages en vurdering af, hvorvidt der er behov for at foreslå en revision af loven.

Regeringen kan altså støtte lovforslaget.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

En kort bemærkning til hr. ... Nej.

Jamen så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan på Venstres vegne tilslutte mig forslaget, som jo drejer sig om revisionsbestemmelsen af lov om undersøgelseskommissioner.

Vi finder det velbegrundet, at vi udsætter revisionen, da der ikke er nogen undersøgelseskommissioners arbejde, der endnu er tilendebragt.

Vi har også bemærket os, at der er nogle udestående med Grønland og Færøerne, og dem vil vi godt have bragt i orden, inden vi skrider til betænkningsafgivelse.

Svend Auken (S):

Vi støtter naturligvis det her forslag om udskydelse af revisionen.

Som ministeren siger, er de første undersøgelseskommissioner først kommet i gang nu, og det er for tidligt at revidere loven. Derfor er det rimeligt at udskyde den til folketingsåret 2005-2006.

Jeg er imidlertid nødt til at gøre opmærksom på et problem, vi skal gøre bedre, og det er tidsforbruget ved etableringen af disse undersøgelseskommissioner, som jo typisk sker i politisk kontroversielle sager. Det er derfor, man gerne vil benytte dette instrument til at finde ud af, hvad der faktisk er foregået i en sag. Jeg synes ikke, at den måde, det fungerer på i dag, er tilfredsstillende.

Man behøver ikke at lave loven om for at gøre det bedre, som jeg er kritisk indstillet over for.